

[Bernhard Baunsgaard]

nogle kommuner mere end 70 pct. – godtgjort af den renteudgift, de havde, medens de små skatteydere, hvis vi går til folkepensionister, ville få under 40 pct. godtgjort. Det er en så asocial lov i sin principielle udformning, at jeg ikke engang har gjort mig den ulejlighed på grundlag af det moralsk fordærlige princip, for at citere hr. Glistrup, at gennemgå, hvor tilfældig det, man havde for hånden af paragraffer, var.

Det radikale venstre kan slet ikke medvirke til gennemførelse af lovforslaget.

Arne Bjerregaard (KrF):

Lovforslaget tilsigter sådan set en almindelig lighed, idet man vil indføre almindelig rentefradragsret på dette område, som man har på alle andre. Det kan være rimeligt, men jeg kan ikke love forslagsstillerne mere, end at vi kritisk i udvalget vil gennemarbejde mulige konsekvenser af forslagens gennemførelse.

Flygaard (DR):

Retsforbundet vil se velvilligt på det foreliggende lovforslag ud fra et synspunkt om ligestilling. Det er vores opfattelse, at de, der er bedst stillet i økonomisk henseende, i givet fald allerede har benyttet lejligheden til at låne andetsteds, så de kan betale deres skatter, medens det gennemgående er de svageste stillede, der ikke har denne lånemulighed, der med den nuværende lovgivning faktisk kommer til at betale forholdsvis mest. På denne baggrund vil vi gerne være med til at se positivt på det foreliggende lovforslag i skatte- og afgiftsudvalget.

Glistrup (FP):

De gældende regler for skattemorarenter frembyder to dårligheder. For det første er det således, som ministeren til en vis grad var inde på, at satserne er meget varierende og meget forskellige. Når man arbejder med det i praksis, kan man vist roligt sige, at det er fuldstændig vilkårligt, om man det ene sted har en procent, der er væsentlig højere end den, man finder på et beslægtet område. Det giver unødigt bøvl og besvær med at finde ud af, hvad der i grunden er gældende ret, fordi man altså nu efterhånden har fået lavet denne opbygning af disse mange forskellige særregler. I de gode, gamle dage vid-

ste man, at når det var noget med skatter og afgifter, var det ½ pct. pr. påbegyndt måned. Bevares, renteniveauet har ændret sig væsentligt siden da, og vi skal i folketinget selvfølgelig følge med i, hvad der sker, men selve det at have denne vrimmel af forskelligartede regler motiverer i allerhøjeste grad, at man nu i skatte- og afgiftsudvalget tager fat på at drøfte problemerne med hensyn til skattemorarenter, så man i hvert fald kan finde frem til et enhedssystem. Der har i de indlæg, vi har hørt i dag, intet været, der væsentligt kan støtte, at man skal have disse myriader af usammenhængende regler på de forskellige områder.

Det andet hovedproblem vedrørende vores skattemorarenter er selvfølgelig, hvor man skal lægge niveauet. Der er det sådan, at gældende ret lægger niveauet for morarenter på skattens område væsentligt højere end det niveau, som man på tilskyndelse af forbrugerbevægelse behandlede i folketingets retsudvalg sidste år, og hvor man kom frem til, hvilket niveau man ville lægge på alle andre områder. Det foreliggende forslag siger altså, at der i hvert fald ingen grund er til at forskelsbehandle, men at man skal finde frem til nogenlunde det samme niveau og præcis det samme niveau for morarenter på det ene og det andet felt.

Nu har vi lyttet til de argumenter, der har været fra regeringens side, der repræsenterer kreditor på det ene af disse felter, nemlig skattevæsenfeltet, for, hvorfor man skal have en fortrinsstilling fremfor andre kreditorer, hvad enten det så er købmænd eller boghandlere eller andre, der har tilgodehaver. Skatte- og afgiftsministeren anførte for det første, at man gerne skulle have en sats, som tilskyndede til rettidig betaling af skattegælden. Det er sikkert helt rigtigt, at det er en af de fundamentale ting, som ligger bag ved en morarenteordning, at den gerne skulle tilskynde til rettidig betaling, og at man ikke skal trække betalingen i langdrag, men er der nogen som helst saglig grund til, at man i højere grad fra lovgivningsmagts side skal tilskynde til rettidig betaling af skattegæld end til rettidig betaling af en hvilken som helst anden gæld? Der er faktisk ikke nogen grund til at lave denne forskelsstilling, og derfor finder vi ikke, at argumentet er særlig stærkt. Tværtimod er skattevæsenet jo udrustet med alverdens forskellige fortrinsrettig-